

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Operator de date cu caracter personal 8470
Sentința civilă Nr. 1894/2018
Ședința publică de la 05 Decembrie 2018
Completul compus din:
PREȘEDINTE M T
Grefier A T I

Pe rol soluționarea cererii formulate de dna. expert D O – de completare a dispozitivului sentinței civile nr. 8194/05.12.2018 pronunțate în cauza de contencios administrativ și fiscal având ca obiect anulare act administrativ HCL NR 165/31.05.2017, formulată de reclamantii P N și P G, ambii cu domiciliul procesual ales în C, în contradictoriu cu pârâții CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI C și PRIMARUL MUNICIPIULUI C, ambii cu sediul în C.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 15.11.2018 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din cuprinsul prezentei hotărâri, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea la data de 27.11.2018, apoi la data de 05.12.2018, când s-au hotărât următoarele:

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față, reține următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța sub nr. 8178/118/2017, astfel cum a fost modificată, reclamantii P N și P G au solicitat anularea hotărârii Consiliului Local al Municipiului C nr. 165/31.05.2017, obligarea pârâtului Primarul Municipiului Constanța la supunerea spre aprobare Consiliului Local al Municipiului C a documentației plan urbanistic zonal ce a stat la baza adoptării HCL nr. 165/2017, documentație elaborată în baza certificatului de urbanism nr. 3764/2.12.2014, în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, sub sancțiunea plății unei amenzi în cuantum de 20 % din salariul minim brut pe economie/zi de întârziere; obligarea pârâtului Consiliului Local al Municipiului C la aprobarea planului urbanistic zonal pentru terenurile situate în Constanța, str. Maior Șofran nr. 24B - 24C, jud. Constanța, conform documentației tehnice elaborate în baza titlului executoriu reprezentat de sentința civilă nr. 1438/CA/14.03.2013 a Tribunalului Constanța și a certificatului de urbanism nr. 3764/2.12.2014, în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii; obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu, constând în taxă judiciară de timbru, onorariu de expert și onorariu de avocat.

În motivare, se arată că la data de 29.06.2010, între numiții B L - G și B E, în calitate de vânzători și reclamanți, în calitate de cumpărători, s-a perfectat contractul de vânzare - cumpărare autentificat sub nr. 1217/29.06.2010 la BNP S D, având ca obiect transmiterea dreptului de proprietate asupra imobilului teren în suprafața de 93,60 mp din acte (94 mp din măsurători), având categoria de folosință „curți construcții”, situat în Constanța, str. Maior Șofran nr. 24C, lot 2A, jud. Constanța, având număr cadastral 22205, înscris în cartea funciară nr. 22205 a localității Constanța. La aceeași dată, între numiții B L - G și B E, în calitate de vânzători și reclamanți, în calitate de cumpărători, s-a perfectat contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 1218/29.06.2010 la BNP S D, având ca obiect transmiterea dreptului de proprietate asupra imobilului teren în suprafața de 278 mp, având categoria de folosință „curți construcții”, situat în

Constanta, str. Maior Sofran nr. 24B, lot 2, jud. Constanta, având număr cadastral 222196, înscris în cartea funciara nr. 222196 a localității Constanta.

Prin Actul de alipire autentificat sub nr. 2912/13.12.2012 la BNP Anastase și Asociații, au hotărât alipirea celor două terenuri anterior menționate, în vederea formării unui teren unitar, în conformitate cu disp. art. 879 al. 2 din Codul civil, respectiv terenul în suprafața totală de 372 mp, având categoria „curți construcții”, situat în Constanta, str. Maior Sforan nr. 24B - 24C, jud. Constanta, având număr cadastral 232994 (rezultat prin alipirea numerelor cadastrale 222196 și 222205). Ulterior, reclamantii au inițiat procedura reglementată de dispozițiile Legii nr. 50/1991, în vederea executării lucrărilor de construire a unui imobil pe terenul astfel achiziționat, sens în care au solicitat eliberarea certificatului de urbanism pentru imobilul teren situat în Constanta, str. Maior Sofran nr. 24B - 24C, jud. Constanta, în scopul obținerii, ca act final, a autorizației de construire a unui imobil de locuințe tip D+P+4E.

Prin Certificatul de urbanism nr. 1341/2012, cererea acestora a fost respinsă, motivat de faptul că pentru terenul în discuție ar exista interdicții temporare de construire până la elaborarea și aprobarea planului urbanistic zonal. Având în vedere poziția astfel exprimată, prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanta - Secția de contencios administrativ și fiscal sub nr. 9449/118/2012, au solicitat ca, prin hotărâre judecătorească, să se dispună anularea Certificatului de urbanism nr. 1341/2012, obligarea Primarului Municipiului Constanta la elaborarea planului urbanistic zonal în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, în conformitate cu disp. art. 24 al. 1 din Legea nr. 554/2004, obligarea Consiliului Local Constanta la aprobarea planului urbanistic zonal astfel elaborat, sub sancțiunea unei amenzi civile de 20% din salariul minim pe economie, precum și obligarea paraților la plata daunelor în cuantum de 1.000 Euro pe zi de întârziere de la expirarea termenului stabilit prin hotărâre în vederea elaborării planului urbanistic zonal și până la executarea efectivă a hotărârii, iar, în subsidiar, autorizarea reclamantilor, în calitate de investitori, de a elabora planul urbanistic zonal în conformitate cu documentația de urbanism depusă. La termenul de judecată din data de 08.02.2013, au formulat cerere de modificare a acțiunii introductive de instanța, solicitând ca, prin hotărâre judecătorească, să se dispună anularea Certificatului de urbanism nr. 3229/2012, obligarea Primarului Municipiului Constanta la elaborarea planului urbanistic zonal în termen de 30 de zile, în conformitate cu disp. art. 24 al. 1 din Legea nr. 554/2004, obligarea Consiliului Local Constanta la aprobarea planului urbanistic zonal astfel elaborat, sub sancțiunea unei amenzi civile de 20% din salariul minim pe economie, precum și obligarea paraților la plata daunelor în cuantum de 1.000 Euro pe zi de întârziere de la expirarea termenului stabilit prin hotărâre în vederea elaborării planului urbanistic zonal și până la executarea efectivă a hotărârii, iar, în subsidiar, autorizarea reclamantilor, în calitate de investitori, a elabora planul urbanistic zonal în conformitate cu documentația de urbanism depusă la dosar pentru terenul situat în Constanta, str. Maior Sofran nr. 24B - 24C, jud. Constanta.

Prin sentința civilă nr. 1438/CA/14.03.2013, pronunțată în dosarul nr. 9449/118/2012, Tribunalul Constanta a admis în parte acțiunea astfel formulată, a dispus anularea Certificatului de urbanism nr. 3229/03.12.2012 emis de Primarul Municipiului Constanta, a obligat Primarul Municipiului Constanta la elaborarea planului urbanistic zonal în conformitate cu documentația depusă de subsemnații pentru terenul situat în Constanta, str. Maior Sofran nr. 24B - 24C, jud. Constanta, în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, sub sancțiunea plății unei amenzi de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere. A respins celelalte solicitări. Hotărârea anterior menționată a rămas irevocabilă, prin nerecurare.

Ulterior, prin cererea înregistrată sub nr. 58513/18.04.2013, reclamantii au solicitat punerea în executare a sentinței civile nr. 1438/CA/14.03.2013 a Tribunalului Constanta, în sensul elaborării planului urbanistic zonal în conformitate cu documentația depusă pentru terenul situat în Constanta, str. Maior Sofran nr. 24B - 24 C, jud. Constanta, în vederea edificării pe acesta a unei construcții tip D+P+4E.

Deși dispozitivul hotărârii judecătorești anterior menționate era lipsit de orice echivoc, în sensul obligării părților din cauza arătată la elaborarea PUZ în conformitate cu documentația deja depusă (ceea ce face a se prezuma că, procedând la analiza sa, instanța care a pronunțat sentința civilă nr. 1438/CA/14.03.2013 a reținut că a fost întocmită în conformitate cu dispozițiile legale în

materie), în scopul îndeplinirii propriilor obligații, stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, pârâții din cauza arătată au solicitat îndeplinirea unor noi condiții, solicitări cărora, de bună credință fiind, au înțeles a da curs. În aceste condiții, abia la data de 02.12.2014, a fost eliberat Certificatul de urbanism nr. 3764/2014 pentru elaborarea planului urbanistic zonal pentru terenurile situate pe strada Maior Sofran nr. 24 B (lot 2) și nr. 24 C (lot 2A), conform Avizului de oportunitate nr. 152451/02.12.2013, pe baza sentinței civile nr. 1438/CA/14.03.2013. Ulterior eliberării Certificatului de urbanism nr. 3764/02.12.2014, au parcurs toate etapele și au obținut toate avizele și acordurile solicitate în cuprinsul acestuia, astfel că, anexat adresei nr. 125339/04.09.2015, au depus întreagă documentație tehnică, toate avizele și acordurile solicitate prin certificatul de urbanism arătat, în scopul elaborării planului urbanistic zonal. Ulterior, prin adresa nr. 143564/13.10.2015 emisa de Direcția Urbanism din cadrul Primăriei Constanta, li s-a solicitat să procedăm la modificarea documentației depuse, impunându-li-se îndeplinirea unor noi condiții, făcându-se trimitere la prevederile Ordinului MLPAT nr. 176/N/2000. Deși sentința civilă nr. 1438/CA/14.03.2013 a Tribunalului Constanța stabilise în sarcina pârâților din cauza în care a fost pronunțată obligația elaborării acestui plan urbanistic zonal, au dat curs și acestor solicitări, depunând, la data de 18.10.2015, modificările solicitate, în speranța că, într-un final, hotărârea judecătorească irevocabilă va fi pusă în executare. Patru luni mai târziu, respectiv la data de 09.02.2016, autoritatea publică locală a comunicat faptul că documentația a fost analizată de Comisia de specialitate nr. 2 care a solicitat Serviciului Juridic prezentarea unui punct de vedere asupra respectării dispozițiilor Legii nr. 350/2001 la întocmirea documentației astfel depuse. După ce, la data de 10.03.2016, a formulat o nouă solicitare privitoare la introducerea solicitării de aprobare a planului urbanistic zonal în discuție pe ordinea de zi a ședinței Consiliului Local al municipiului Constanța din luna martie 2016, prin adresa nr. 65737/28.04.2016, au fost informați că dispozitivul sentinței civile nr. 1438/CA/2013 a Tribunalului Constanța ar fi fost dus la îndeplinire, în sensul că planul urbanistic local nu a fost votat, deoarece consilierii locali s-au abținut de la vot.

În acest context, prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța - Secția de contencios administrativ și fiscal sub nr. 2584/118/2016, au solicitat ca, prin hotărâre judecătorească, să se dispună obligarea paraților Primarul Municipiului Constanta și Consiliul Local Constanta la plata, în favoarea reclamantilor, a unei penalități în cuantum de 1.000 lei pentru fiecare zi de întârziere, începând cu data de 18.10.2015 și până la data executării obligației prevăzute în sentința civilă nr. 1438/CA/14.03.2013 a Tribunalului Constanta.

Prin sentința civilă nr. 139/13.07.2016, pronunțată în dosarul nr. 2584/118/2016, Tribunalul Constanta a admis în parte cererea astfel formulată, în sensul obligării paraților Primarul Municipiului Constanta și Consiliul Local Constanta la plata, în favoarea reclamantilor, a sumei de 500 lei pentru fiecare zi de întârziere, cu titlu de penalități, începând cu data de 18.10.2015 și până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu reprezentat de sentința civilă nr. 1438/CA/14.03.2013 a Tribunalului Constanta.

Ulterior pronunțării acestei hotărâri judecătorești, în pofida faptului că documentația necesară aprobării planului urbanistic zonal era completa, fiind depuse inclusiv toate avizele solicitate și fiind parcurse toate etapele prevăzute de lege, prin adresa nr. R/143047/19.10.2016, ni s-a adus la cunoștința faptul că întreaga documentație a fost retransmisă Comisiei Tehnice, iar, în urma reanalizării, a fost solicitată, din nou, refacerea documentației (documentație ce era, de altfel, deja avizată), în sensul completării acesteia în conformitate cu dispozițiile Ordinului MLPAT nr. 176/N/2000 și cu cele ale Anexei nr. 4 din Anexa 1 la HGR nr. 525/1996.

Mai apoi, cu adresa nr. 86515/05.07.2017, a fost comunicată Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Constanta nr. 165/31.05.2017, prin care s-a respins planul urbanistic zonal pentru terenurile situate în Constanta, str. Maior Sofran nr. 24B - 24C, jud. Constanta.

Consideră că hotărârea Consiliului Local al Municipiului Constanta nr. 165/31.05.2017 este nelegal, întrucât această hotărâre a Consiliului Local al Municipiului Constanta a fost adoptată cu nesocotirea vădită a celor statuate, reținute cu putere de lucru judecat, prin două hotărâri judecătorești definitive.

Astfel, prin sentința civilă nr. 1438/CA/2013 a Tribunalului Constanta, s-a dispus nu numai anularea certificatului de urbanism nr. 3229/03.12.2012, ci și obligarea pârâtului Primarul

Municipiului Constanta la elaborarea PUZ pentru imobilul terenul situat în Constanta, str. Maior Șofran nr. 24B - 24C, "în conformitate cu documentația depusă de reclamant".

Din considerentele hotărârii judecătorești rezultă că prin certificatul de urbanism nr. 3229/2012 eliberat de Primarul municipiului Constanța, cererea de eliberare a certificatului de urbanism pentru construirea unui imobil D + P+ 4E, cu destinația locuințe colective, a fost respinsă, motivat de pretinsa interdicție temporară de construire până la elaborarea și aprobarea PUZ conform Legii nr. 350/2001.

Această poziție a emitentului certificatului de urbanism arătat a fost sancționată de instanță prin anularea acestuia, întrucât au fost încălcate prevederile art. 32 din Legea nr. 350/2001, reținându-se că "autoritatea publică locală nu a înțeles să respingă cererea de modificare a documentațiilor de urbanism aprobate, ci a condiționat autorizarea investiției de elaborarea PUZ", deși, potrivit art. 50 din același act normativ, "obligația elaborării planului de urbanism zonal revenea aceleiași autorități", astfel că, "procedând în această manieră, autoritatea publică a restrâns în mod discreționar dreptul de construire la care reclamanta era îndrituită, condiționând exercitarea acestuia de propria sa conduită". Raportat la aceste considerente ale sentinței civile nr. 1438/CA/2013 a Tribunalului Constanța, coroborate cu dispozitivul aceleiași hotărâri, de obligare a Primarului Municipiului Constanța la elaborarea planului urbanistic zonal, este evident că, în prezenta cauză, nu s-ar mai putea retine că obligația elaborării acestuia nu ar reveni autorității publice locale, ci reclamantilor, pentru că s-ar încălca autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești irevocabile.

De altfel, urmează a se observa că, în considerentele aceleiași hotărâri judecătorești (pag. 1, paragraful 4), se face trimitere la "documentația de urbanism depusă la dosar pentru terenul situat în Constanta, str. Maior Sofran nr. 24 B - 24 C , precum și că, prin dispozitivul aceleiași hotărâri, s-a statuat obligarea pârâtului Primarul Municipiului Constanța la elaborarea PUZ pentru terenul arătat, "în conformitate cu documentația depusă de reclamant", ceea ce face a se prezuma că aceasta a fost deja supusă analizei unei instanțe judecătorești și validată de aceasta, în scopul arătat.

Împrejurarea că, ulterior pronunțării anterior menționate, au dat curs solicitărilor autorității publice de a contribui la întocmirea documentației arătate nu poate fi interpretată în sensul susținut de pârâți, respectiv în sensul că obligația de elaborare a planului urbanistic zonal ar fi revenit reclamantilor, întrucât o asemenea interpretare nu numai că ar reprezenta, astfel cum am arătat anterior, o încălcare a autorității de lucru judecat a sentinței civile nr. 1438/CA/2013 a Tribunalului Constanța, dar ar reprezenta și o interpretare eronată a bunei - credințe de care am dat dovadă prin sprijinul acordat autorității locale în considerarea prevederilor art. 51 al. 1 din Legea nr. 350/2001, astfel încât aflarea finanțării necesare elaborării planului urbanistic zonal să nu constituie un impediment la realizarea sa.

De altfel, chestiunile anterior expuse, privitoare la faptul că sarcina elaborării acestui plan urbanistic zonal, revenea Primarului Municipiului Constanța, dar și cele privitoare la faptul că autoritățile publice locale nu și-au îndeplinit această obligație, impunând, în sarcina reclamantilor, noi condiționări (pe care le-am dus la îndeplinire) rezultă, cu putere de lucru judecat, și din considerentele și dispozitivul sentinței civile nr. 139/13.07.2016 a Tribunalului Constanța, definitivă potrivit deciziei civile nr. 132/13.02.2017.

Deși, potrivit sentinței civile nr. 1438/CA/2013 a Tribunalului Constanța, obligația elaborării planului urbanistic zonal a fost stabilită în sarcina Primarului Municipiului Constanța, întrucât acesta a refuzat a-și executa obligația stabilită în sarcina sa prin hotărâre judecătorească irevocabilă, au inițiat demersurile prevăzute de lege pentru întocmirea documentației tehnice necesare adoptării PUZ, precum și că documentația prezentată Consiliului Local al Municipiului Constanta în ședința din data de 31.05.2017 întrunea toate condițiile prevăzute de lege pentru a fi aprobată. În acest sens, în conformitate cu art. 28, art. 29 al. 1, art. 31 și urm. din Legea nr. 350/2001, au solicitat și le-a fost eliberat certificatul de urbanism nr. 3764/02.12.2014 pentru "elaborare PUZ pentru terenurile situate pe str. Maior Sofran nr. 24 B (lot 2) și nr. 24 C (lot 2A), conform aviz de oportunitate nr. 152451/02.12.2013, pe baza sentinței civile nr. 1438/CA/14.03.2013".

Ulterior, au procedat la întocmirea, pe cheltuială proprie, a întregii documentații tehnice necesare elaborării planului urbanistic zonal în discuție, potrivit certificatului de urbanism arătat și cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 350/2001, sens în care urmează a se observa răspunsul expertului Domnaru Ofelia la obiectivul nr. 2 al expertizei tehnice - specialitatea urbanism și amenajarea teritoriului întocmite în cauză. Expertul a arătat că documentația tehnică întocmită ulterior eliberării certificatului de urbanism arătat și în baza acestuia a respectat întocmai cerințele certificatului de urbanism arătat, cu o singură excepție: avizul Comisiei Municipale de amenajare a teritoriului și urbanism. Cât privește acest aviz, tot expertul a arătat că avizul nefavorabil nr. 67962/24.04.2017 al acestei comisii ar fi fost "motivată" de faptul că documentația nu ar respecta Ordinul MLPAT nr. 176/N/2000 în privința gamei coloristice și a figurării aliniamentelor și nici HG nr. 525/1996 privind accesul din străzile de categoria I și II.

Nelegalitatea acestui aviz nefavorabil urmează a fi însă analizată pe cale incidentală în prezenta cauză, în raport de disp. art. 18 al. 2 din Legea nr. 554/2004, reținându-se răspunsurile expertului la obiectivele nr. 3 și 5 ale expertizei, răspunsuri în cuprinsul cărora expertul a concluzionat, fundamentat pe argumente de ordin tehnic, că Ordinul MLPAT nr. 176/IM/2000 nu face nicio referire la gama coloristică și nu conține nicio anexă în care să fie precizată o gamă coloristică, precum și că documentația în discuție nu trebuia să respecte prevederile Anexei nr. 4 la Regulamentul general de urbanism aprobat prin HG nr. 525/1996, întrucât str. Maior Sofran este o stradă de cat. 3 la intrarea din bd. Mamaia și este o stradă înfundată, cu trafic redus.

Prin urmare, potrivit opiniei expertului, deși Primarul Municipiului Constanța nu și-a îndeplinit, nici până la acest moment, obligația de elaborare a planului urbanistic zonal stabilită în sarcina sa prin hotărâre judecătorească definitivă (astfel cum rezultă din cuprinsul răspunsului său la primul obiectiv al expertizei încuviințate în cauză), documentația tehnică pe care au întocmit-o în acest scop urmare eliberării certificatului de urbanism nr. 3764/02.12.2014 și în temeiul său întrunește toate cerințele astfel impuse, avizul negativ al Comisiei Municipale de amenajare a teritoriului și urbanism fiind unul nelegal. Astfel, hotărârea Consiliului Local al Municipiului Constanța de respingere a planului urbanistic zonal potrivit documentației nu este justificată de vreun argument de ordin tehnic și nici de nesocotirea vreunei dispoziții legale la momentul întocmirii sale.

De asemenea, este de observat că hotărârea nr. 165/31.05.2017 a fost adoptată în baza referatului nr. 67963/24.05.2017, însușit, prin semnătură, arhitectul șef, referat ce conține date și informații greșite.

În cuprinsul referatului, s-a arătat că certificatul de urbanism nr. 3764/02.12.2014 nu ar mai fi fost valabil și că, până la data întocmirii sale, nu ar mai fi fost formulată cerere de eliberare a unui alt certificat de urbanism. O asemenea susținere este eronată dintr-o dublă perspectivă: mai întâi, este de subliniat că, la data întocmirii referatului arătat, durata de valabilitate a certificatului de urbanism nr. 3764/02.12.2014 nu se împlinise încă, întrucât, deși perioada inițială de valabilitate a acestuia a fost de 2 ani de la data emiterii (respectiv până la data de 02.12.2016), ulterior, urmare cererii pe care au formulat-o, valabilitatea sa a fost prelungită până la data de 02.12.2017; pe de altă parte, este de subliniat că, la data depunerii cererii de aprobare a acestui plan urbanistic zonal în baza documentației întocmite în temeiul acestui certificat de urbanism, acesta era valabil și că nu poate fi imputată reclamantilor întârzierea autorității locale în soluționarea cererii formulate. Tot prin referatul nr. 67963/24.05.2017, s-a arătat că documentația de urbanism nu ar fi respectat prevederile art. 48¹ din Legea nr. 350/2001, întrucât nu ar fi fost realizată în format digital și analogic, pe suport topografic realizat în coordonate în sistem de referință Stereo 1970.

În pofida acestor susțineri, documentația a fost depusă atât în format digital, cât și în format analogic pe suport topografic realizat în coordonate în sistem de referință Stereo 1970, fapt dovedit prin aceea că, prealabil adoptării hotărârii a cărei anulare se solicită, în cuprinsul bogatei corespondențe purtate cu autoritatea publică locală, nu ni s-a solicitat niciodată necesitatea refacerii documentației motivat de o pretinsă nerespectare a formei impuse de art. 48¹ din Legea nr. 350/2001.

Referatul nr. 67963/24.05.2017 a evidențiat și faptul că documentația de urbanism în discuție nu ar fi respectat prevederile Anexei 4 la Regulamentul general de urbanism aprobat prin

HG nr. 525/1996 referitoare la stabilirea numărului de accese din străzile de categoria I și a II-a. Or, aceste dispoziții legale nu sunt incidente în speță, întrucât strada Maior Sofran nu este o stradă de categoria I sau a II-a, nefiind nici magistrala și nici stradă cu 4 benzi conform anexei Ordinului nr. 49/1998 care definește categoriile de străzi (categoria I, II, III, IV), aspect explicat de expert în cuprinsul răspunsului său la obiectivul nr. 5 al expertizei, astfel cum am arătat. În cuprinsul aceluiași referat, s-a susținut că documentația urbanistică prezentată nu ar respecta gama coloristică specifică zonificării funcționale, fără însă a se indica, în concret, în ce ar consta această nerespectare și care ar fi prescripția tehnică sau normativul pretins încălcat, chestiune clarificată de expert prin răspunsul său la obiectivul nr. 3 al expertizei.

Nu în ultimul rând, este de subliniat că avizul nr. 67962/24.05.2017 a fost întocmit în temeiul prevederilor art. 32 al.1 din Legea nr. 350/2001, dispoziții care condiționează autorizarea investiției de aprobarea de către autoritatea publică competentă a unui plan urbanistic zonal numai în baza unui aviz prealabil de oportunitate întocmit de structura specializată condusă de arhitectul șef și aprobată, în cazul de față, de către primar. Or, pentru întocmirea documentației PUZ în discuție, a fost deja eliberat avizul de oportunitate nr. 152451/2.12.2013, astfel că este nelegală emiterea unui document (cu valoarea unui aviz de oportunitate), de această dată negativ, dincolo de cel emis inițial. Nu numai că documentația pentru elaborarea planului urbanistic zonal la întocmirea căruia Primarul Municipiului Constanța prin sentința civilă nr. 1438 / CA /2013 a Tribunalului Constanța respectă toate cerințele cuprinse în certificatul de urbanism nr. 3764/02.12.2014 și pe cele impuse de dispozițiile legale incidente, ci și faptul că, în mod greșit, fundamentat pe operațiuni administrative a căror nelegalitate este evidentă și care, în prezenta cauză, se impune a fi analizată prin prisma art. 18 al. 2 din Legea nr. 554/2004.

Pârâțul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CONSTANTA a formulat **întâmpinare** prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată, cu obligarea reclamanților, în solidar, la plata cheltuielilor de judecată.

Referitor la HCL nr. 165/31.05.2017 determinată de încălcarea sentinței nr. 1438/CA pronunțate de Tribunalul Constanța în dosarul nr. 9449/118/2012, arată că Tribunalul Constanța nu a stabilit în sarcina pârâțului obligația de a aproba, printr-o hotărâre, PUZ aferent terenului mai sus menționat. Este adevărat că prin cererea care a format obiectul dosarului nr. 9449/118/2012, în care a fost pronunțată sentința nr. 1438/CA din data de 14.03.2013, reclamanții din prezenta cauză au solicitat, între altele, „obligarea Consiliului Local Constanța la aprobarea PUZ însă instanța a respins solicitarea respectivă. Așadar, sunt nefondate criticile de nelegalitate formulate de către reclamanți prin raportare la sentința nr. 1438/CA/14.03.2013 pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr. 9449/118/2012.

Totodată, având în vedere aspectele mai sus prezentate, apreciază că sunt irelevante referirile făcute de către reclamanți la sentința nr. 139/13.07.2016 pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr. 2584/118/2016 (atașată de către reclamanți la cererea de chemare în judecată formând obiectul prezentei cauze).

În concret, prin sentința nr. 139/13.07.2016, Consiliul Local al Municipiului Constanța nu a fost obligat la plata de penalități pentru că nu ar fi adoptat o hotărâre de aprobare a PUZ aferent imobilului din speță, astfel încât este irelevantă menționarea sentinței respective în cererea de chemare în judecată prin care se solicita, pe de o parte, anularea unei hotărâri prin care a fost respins PUZ și, pe de altă parte, obligarea Consiliului Local al Municipiului Constanța la adoptarea unei hotărâri prin care să se aprobe PUZ pentru imobilul aflat în proprietatea reclamanților. Totodată, prin cererea de chemare în judecată, reclamanții au invocat ca nelegalitatea HCL nr. 165/31.05.2017 rezulta din faptul că ar fi fost adoptată în baza referatului nr. 67963/24.05.2017, însoțit prin semnătura de arhitectul-șef și care ar conține date și informații greșite.

Reclamanții critică în cererea de chemare în judecată Referatul nr. 67963/24.05.2017, susținând în mod neîntemeiat ca „documentația a fost depusă atât în format digital, cât și în format analogic pe suport topografic realizat în coordonate în sistem de referință Stereo 1970”.

Reclamanții nu aduc nicio dovadă în susținerea afirmațiilor mai sus citate, respectiv nu combat criticile din Referatul nr. 67963/24.05.2017 cu privire la încălcarea obligațiilor stabilite prin dispozițiile legale imperative, citate în referatul anterior indicat. În concret, reclamanții nu

demonstrează ca documentația ar fi fost depusa în forma impusa de lege (întrucât, în speță, nu a fost respectată forma impusă de lege, s.n.), ci încearcă să dovedească un fapt pozitiv - și anume pretinsa respectare a prevederilor legale care reglementează documentațiile de urbanism, printr-un fapt negativ, respectiv ca nu le-ar fi fost niciodată solicitată refacerea documentației prin raportare la art. 48¹ alin. (1) din Legea nr. 350/2001.

Documentația de urbanism prezentată de reclamantii nu respectă prevederile mai sus menționate, deoarece nu a fost întocmită pe planuri puse la dispoziție/ vizate de Oficiul de cadastru și publicitate imobiliară („OCPI”), acest aspect rezultând din faptul că de pe planuri lipsește stampila care să ateste originea suportului cadastral sau vizarea planurilor de către OCPI.

În plus, împrejurarea că documentația a fost depusă și în format electronic, pe CD care conține doar fișiere „pdf, deci needitabile, nu înseamnă că documentația respectă prevederile art. 48¹ alin. (1) din Legea nr. 350/2001.

În legătură cu concluziile din Referatul nr. 67963/24.05.2017 - prin care s-a constatat neconformitatea documentației de urbanism, facem precizarea că acestea sunt expresia încălcării de către reclamantii a unor solicitări care s-au regăsit în adresa nr. R 143047/19.10.2016 (atașată prezentei ca Anexa nr. 1), prin care s-a transmis punctul de vedere exprimat de Comisia tehnică de urbanism și amenajarea teritoriului („Comisiei tehnice”) întrunită în baza Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Constanța nr. 283/30.09.2016, în ședința din data de 14.10.2016.

Reclamantii nu au avut în vedere mențiunile din adresa nr. R 143047/19.10.2016 și, ulterior, ca urmare a faptului că nu au dat curs solicitărilor Comisiei tehnice, a fost emis Avizul nefavorabil al Arhitectului-sef nr. 67962 din 24.05.2017.

In drept, întâmpinarea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 205 C. proc. civ.

În cauză a fost administrată proba cu înscrișuri și proba cu expertiză tehnică judiciară specialitatea arhitectură.

Analizând actele și lucrările dosarului, Tribunalul reține următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 1438/CA/14.03.2013 pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr. 9449/118/2012, a fost admisă în parte acțiunea formulată de reclamantii P N și P G în contradictoriu cu pârâții Primarul Municipiului C, Municipiul Constanța prin Primar și Consiliul Local al Municipiului C, fiind anulat certificatul de urbanism nr. 3229/03.12.2012 emis de Primarul Municipiului Constanța, fiind obligat Primarul Municipiului Constanța să elaboreze PUZ în conformitate cu documentația depusă de reclamant pentru terenul situat în Constanța, Str. maior Șofran 24B- 24C în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri, sub sancțiunea plății unei amenzi de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi întârziere, fiind respinse celelalte cereri, hotărâre rămasă irevocabilă prin nerecurare.

În motivare, a reținut instanța că „prin certificatul de urbanism contestat, autoritatea publică locală a condiționat autorizarea investiției de elaborarea unei documentații, în speță PUZ, deși obligația elaborării planului de urbanism zonal, în virtutea legii revenea aceleiași autorități. Potrivit dispozițiilor art. 31¹ din legea nr. 350/2001 (1) Dreptul de construire se acordă potrivit prevederilor legale, cu respectarea documentațiilor de urbanism și regulamentelor locale de urbanism aferente, aprobate potrivit prezentei legi. Procedând în această manieră, autoritatea publică a restrâns în mod discreționar dreptul de construire la care reclamanta era îndrituită, condiționând exercitarea acestuia de propria sa conduită.” În ceea ce privește cererea reclamantilor de obligare a Consiliului local Constanța la aprobarea PUZ, în motivarea respingerii, Tribunalul Constanța a menționat că „nu poate reține refuzul Consiliului local Constanța de a aproba PUZ în condițiile în care Primarul Municipiului Constanța nu a elaborat PUZ. Prin urmare, Consiliul Local Constanța nu a fost sesizat cu o cerere de aprobare a PUZ în raport de care instanța să analizeze existența refuzului astfel cum este reglementat de Legea nr. 554/2004.”

Ulterior, prin sentința civilă nr. 139/13.07.2016, pronunțată în dosarul nr. 2584/118/2016, Tribunalul Constanța a admis în parte cererea astfel formulată, în sensul obligării pârâților Primarul Municipiului Constanța și Consiliul Local Constanța la plata, în favoarea reclamantilor, a sumei de 500 lei pentru fiecare zi de întârziere, cu titlu de penalități, începând cu data de 18.10.2015 și până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu reprezentat de sentința civilă nr. 1438/CA/14.03.2013 a Tribunalului Constanța.

Această hotărâre a devenit definitivă ca urmare a respingerii recursului prin Decizia civilă nr. 132/CA/13.02.2017 pronunțată de Curtea de Apel Constanța – Secția a II-a Civilă, Contencios Administrativ și Fiscal: considerentele deciziei civile menționate, au intrat în puterea lucrului judecat, nemaiputând fi contrazise de altă instanță:

“Reclamantul P N a formulat nenumărate cereri în vederea aducerii la îndeplinire a celor dispuse prin sentința civilă nr. 1438/CA/2013.

Din probele administrate în cauză rezultă că s-au demarat procedurile pentru îndeplinirea obligației dispuse prin sentința civilă nr.1438/CA/2013, respectiv documentația PUZ-ului privind terenul situat în Constanța, str. Maior Sofran nr. 24B-24C, a fost înaintată Comisiei de Specialitate nr.2 de organizare și dezvoltare urbanistică, însă proiectul de hotărâre în legătură cu PUZ nu a fost avizat favorabil (fila 28 dosar fond) în ședința din 25.03.2016.

Așa cum susțin și recurenții, votul Comisiei 2 este consultativ, situație în care pârâtul Primarul Municipiului Constanța, în conf.cu art.63 pct.5 lit.f din Legea nr.215/2001, dar cu obligația stabilită prin sentința civilă nr. 1438/CA/2013, trebuia să elaboreze planul urbanistic zonal pentru terenul menționat și să-l supună aprobării Consiliului local.

Proiectul privind planul urbanistic zonal a fost introdus pe ordinea de zi a ședinței Consiliului local Constanța din martie 2016, fiind retras fără nicio justificare, așa cum susține intimatul-reclamant, iar această situație este necontestată de către recurenți.

Deci, prezentarea proiectului privind hotărârea de aprobare a PUZ pentru terenurile situate în Constanța, str. Maior Sofran nr. 24B-24C, nu echivalează cu îndeplinirea obligației stabilite în sentința civilă nr. 1438/CA/2013, întrucât obligația nu a fost îndeplinită, iar pe de altă parte, nu există o justificare rezonabilă în acest sens.

Deși recurentul Primarul Municipiului Constanța susține că și-a îndeplinit obligațiile în raport cu prevederile Legii nr.215/2001, însă cei 27 de consilieri nu au votat pentru PUZ în cauză, din probele administrate nu rezultă această situație (înaintarea proiectului de hotărâre privind PUZ Consiliului Local Constanța pentru a dispune).

Pentru a fi votat PUZ, acesta trebuie prezentat Consiliului Local Constanța într-una din ședințele sale de către inițiatorul proiectului care, în cauză, era Primarul Municipiului Constanța, conform obligației stabilită de instanță, dar și a atribuțiilor sale legale.”

Prin Hotărârea nr.165/31.05.2017 a Consiliului Local a Municipiului Constanța (f.23-24), contestată în prezenta cauză, a fost respins Planul urbanistic zonal pentru terenurile situate pe str. M. Șofran nr. 24B-24C, conform documentației anexate care face parte integrantă din hotărâre, respectiv expunerea de motive a Primarului, avizul nr. 67962/24.05.2017 al Arhitectului șef, referatul nr. 67963 /24.05.2017 al Direcției urbanism.

Prin concluziile referatului nr. 67973/24.05.2017 s-a reținut că documentația nu respectă Ordinul MLPAT nr. 176/N/2000, Ghidul privind metodologia de elaborare și conținutul cadru al Planului urbanistic zonal în ceea ce privește reprezentarea grafică a planșelor (gama coloristică specifică zonificării funcționale, figurarea retragerilor față de limitele de proprietate și față de fondul construit existente) și nici prevederile Anexei 4 la Regulamentul general de urbanism aprobat prin H.G. nr. 525/1996 referitoare la stabilirea numărului admis de accesuri din străzile de categoria I și II și că localizarea acestora se vor face astfel încât să nu afecteze fluenta circulației.

S-a mai reținut și că documentația de urbanism prezentată nu respectă prevederile 48¹ alin. (1) din Legea nr. 350/2001 precum și prevederile art. 18 alin. (9) ale Ordinului MDRAP nr. 233/2016, iar certificatul de urbanism nr. 3764/02.12.2014 a fost valabil până la data de 02.12.2016 și nu s-a solicitat emiterea altui certificat de urbanism.

În ceea ce privește excepția lipsei de obiect a cererii adiționale, instanța urmează a o respinge, ca neîntemeiată având în vedere că din probele administrate nu a rezultat îndeplinirea de către pârâți a obligațiilor la a căror îndeplinire se tinde prin cererea adițională formulată de reclamanți.

În ceea ce privește fondul cauzei, referitor la primul motiv de nelegalitate a actului administrativ invocat de reclamanți care vizează nerespectarea autorității de lucru judecat la adoptarea hotărârii contestate, se reține că Tribunalul Constanța, prin Sentința civilă nr. 1438/CA/14.03.2013, a instituit în sarcina Primarului Municipiului Constanța obligația de a elabora

PUZ în conformitate cu documentația depusă de reclamant pentru terenul situat în Constanța, Str. maior Șofran 24B- 24C în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, sub sancțiunea plății unei amenzi de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi întârziere.

Pârâții nu au îndeplinit această obligație nici până la data închiderii dezbaterilor, prin Sentința civilă nr. 139/13.07.2016, pronunțată în dosarul nr. 2584/118/2016, fiind obligați, în favoarea reclamanților, la plata sumei de 500 lei pentru fiecare zi de întârziere, cu titlu de penalități, începând cu data de 18.10.2015 și până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu reprezentat de sentința civilă nr. 1438/CA/14.03.2013 a Tribunalului Constanța.

Astfel, cum au reținut și instanțele judecătorești în precedent, Primarul Municipiului Constanța trebuia să elaboreze planul urbanistic zonal pentru terenul menționat și să-l supună aprobării Consiliului local. Deși nu și-a îndeplinit această obligație, iar reclamanții au întocmit proiectul planului urbanistic zonal, care a fost supus aprobării consiliului local și a fost respins.

Nu se poate reține nelegalitatea actului administrativ din perspectiva încălcării autorității de lucru judecat, având în vedere întinderea obligațiilor stabilite prin Sentința civilă nr. 1438/CA/14.03.2013, în sarcina Primarului Municipiului Constanța fiind instituită obligația de a elabora PUZ în conformitate cu documentația depusă de reclamant, iar proiectul planului urbanistic zonal a fost întocmit, în cele din urmă, de reclamanți, toate aceste operațiuni fiind premergătoare supunerii aprobării consiliului local care adoptă o hotărâre.

În ceea ce privește motivele de nelegalitate a actului administrativ din perspectiva nelegalității actelor premergătoare emiterii actului administrativ, instanța reține că sunt întemeiate pentru următoarele considerente:

În cuprinsul referatului care a stat la baza adoptării hotărârii de respingere a planului urbanistic zonal, s-a arătat că certificatul de urbanism nr. 3764/02.12.2014 nu era valabil și că, până la data întocmirii sale, nu ar mai fi fost formulată cerere de eliberare a unui alt certificat de urbanism.

Durata de valabilitate a certificatului de urbanism nr. 3764/02.12.2014 nu se împlinise încă, întrucât, deși perioada inițială de valabilitate a acestuia a fost de 2 ani de la data emiterii (respectiv până la data de 02.12.2016), ulterior, urmare cererii pe care au formulat-o, valabilitatea sa a fost prelungită până la data de 02.12.2017. Instanța reține că la data depunerii cererii de aprobare a acestui plan urbanistic zonal în baza documentației întocmite în temeiul acestui certificat de urbanism, acesta era valabil.

Tot prin referatul nr. 67963/24.05.2017, s-a arătat că documentația de urbanism nu ar fi respectat prevederile art. 48¹ din Legea nr. 350/2001, întrucât nu ar fi fost realizată în format digital și analogic, pe suport topografic realizat în coordonate în sistem de referință Stereo 1970.

Chiar dacă pârâta a pretins că reclamanții nu au documentația a fost depusă atât în format digital, cât și în format analogic pe suport topografic realizat în coordonate în sistem de referință Stereo 1970, în corespondența purtată nu s-a solicitat reclamanților necesitatea refacerii documentației motivat de o pretinsă nerespectare a formei impuse de art. 48¹ din Legea nr. 350/2001.

Prin referatul nr. 67963/24.05.2017 s-a reținut și că documentația urbanistică prezentată nu ar respecta gama coloristică specifică zonificării funcționale, fără însă a se indica, în concret, în ce ar consta această nerespectare și care ar fi prescripția tehnică sau normativul pretins încălcat. Astfel cum rezultă din cuprinsul Ordinului MLPAT nr. 176/N/2000 privind aprobarea Ghidului privind metodologia de elaborare și conținutul cadru al planului urbanistic zonal, Reglementare tehnică indicative: GM-010-2000 nu este reglementată nicio gamă coloristică, aspect reținut de expert prin raportul de expertiză. (fila 167, vol. III).

În cuprinsul aceluiași referat, s-a susținut că documentația de urbanism nu ar fi respectat prevederile Anexei 4 la Regulamentul general de urbanism aprobat prin HG nr. 525/1996 referitoare la stabilirea numărului de accese din străzile de categoria I și a II-a. Or, aceste dispoziții legale nu sunt incidente în speță, întrucât strada Maior Șofran nu este o stradă de categoria I sau a II-a, nefiind nici magistrala și nici strada cu 4 benzi conform anexei Ordinului nr. 49/1998 care definește categoriile de străzi (categoria I, II, III, IV), aspect explicat de expert în cuprinsul răspunsului său la

obiectivul nr. 5 al expertizei, str. Maior Șofran fiind o stradă de categoria a III-a la intrarea din b-dul Mamaia, fiind înfundată cu trafic redus (f.178, primul paragraf).

Considerentele expuse anterior duc la concluzia nelegalității Consiliului Local al Municipiului Constanța nr. 165/31.05.2017, act administrativ ce contravine reglementărilor art. 47 din Legea nr. 350/2001, având în vedere că prin planul urbanistic zonal urmează a se stabili în baza analizei contextului social, cultural istoric, urbanistic și arhitectural, reglementări cu privire la regimul de construire, funcțiunea zonei, înălțimea maximă admisă, coeficientul de utilizare a terenului (CUT), procentul de ocupare a terenului (POT), retragerea clădirilor față de aliniament și distanțele față de limitele laterale și posterioare ale parcelei, caracteristicile arhitecturale ale clădirilor, materialele admise.

Prin adoptarea acestei hotărâri de către Consiliul local al Mun Constanța, reclamantilor li s-a produs o vătămare constând în încălcarea dreptului acestora de a edifica un imobil pe terenul ai cărui proprietari sunt, aceasta fiind condiționată de îndeplinirea unor formalități neprevăzute de lege.

Sunt întrunite așadar condițiile cumulative instituite de art. 1 alin. 1, art. 8 alin. 1 și art. 18 alin. 1 Legea nr. 554/2004 pentru a se dispune anularea actului administrativ dedus judecății, respectiv vătămarea produsă reclamantilor într-un drept al lor, prin emiterea unui act administrativ nelegal de către o autoritate publică.

Pentru aceste considerente, se va admite în parte acțiunea și se va dispune anularea hotărârii Consiliului Local al Municipiului Constanța nr. 165/31.05.2017, urmând a fi obligat pârâtul Primarul Municipiului Constanța să supună spre aprobare Consiliului Local al Municipiului Constanța documentația plan urbanistic zonal elaborată în baza certificatului de urbanism nr. 3764/02.12.2015, ce a stat la baza adoptării hotărârii Consiliului Local al Municipiului Constanța nr. 165/31.05.2017, în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii.

Se constată că prevederile art. 1 alin. (1) și (2), art. 8 și art. 18 din Legea nr. 554/2004 instituie un contencios subiectiv de plină jurisdicție, în cadrul căruia controlul exercitat de instanța de contencios administrativ nu se limitează la aspectele formale ale raportului juridic dedus judecății. Astfel, în cazul în care conduita nelegală a autorității produce o vătămare reclamantilor, instanța poate ordona măsuri pentru restabilirea dreptului sau interesului legitim vătămat, putând obliga autoritatea să emită un act cu conținutul solicitat de reclamantți atunci când constată că sunt îndeplinite condițiile legii.

Prin urmare, va obliga pârâtul Consiliul Local al Municipiului Constanța la aprobarea planului urbanistic zonal pentru imobilele reprezentând terenuri situate în mun. Constanța, str. Maior Șofran nr. 24B-24C, jud. Constanța, conform documentației tehnice elaborate conform sentinței civile nr. 1428/CA/14.03.2013 a Tribunalului Constanța și a certificatului de urbanism nr. 3764/02.12.2014 în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii. Astfel,

Totodată, va respinge ca neîntemeiat capătul de cerere privind aplicarea unei amenzi în cuantum de 20% din salariul minim brut pe economie pentru fiecare zi de întârziere pârâtului Primarul Municipiului Constanța, reținând că nu se impune stabilirea în sarcina pârâtului a unui mijloc de constrângere suplimentar, reclamantții având la dispoziție prevederile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 în caz de neexecutare la termen.

Urmare a admiterii acțiunii, în baza art. 453 alin. 1 Cod proc. civ, urmează a fi obligați în solidar, pârâtii la plata către reclamantți a sumei de 1600 lei cu titlul de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariul expertului 1500 lei (f.135 vol II) și taxa judiciară de timbru 100 lei (f.50)

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge ca neîntemeiată excepția lipsei de obiect a cererii adiționale formulată de reclamantți.

Admite în parte cererea modificată formulată de reclamanții P N și P G, ambii cu domiciliul procesual ales în C, în contradictoriu cu pârâții Consiliul Local al Municipiului C și Primarul Municipiului C, ambii cu sediul în C.

Anulează hotărârea Consiliului Local al Municipiului Constanța nr. 165/31.05.2017.

Obligă pârâtul Primarul Municipiului Constanța să supună spre aprobare Consiliului Local al Municipiului Constanța documentația plan urbanistic zonal elaborată în baza certificatului de urbanism nr. 3764/02.12.2015, ce a stat la baza adoptării hotărârii Consiliului Local al Municipiului Constanța nr. 165/31.05.2017, în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii.

Obligă pârâtul Consiliul Local al Municipiului Constanța la aprobarea planului urbanistic zonal pentru imobilele reprezentând terenuri situate în mun. Constanța, str. Maior Șofran nr. 24B-24C, jud. Constanța, conform documentației tehnice elaborate conform sentinței civile nr. 1428/CA/14.03.2013 a Tribunalului Constanța și a certificatului de urbanism nr. 3764/02.12.2014 în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii.

Respinge ca neîntemeiat capătul de cerere privind aplicarea unei amenzi în cuantum de 20% din salariul minim brut pe economie pentru fiecare zi de întârziere pârâtului Primarul Municipiului Constanța.

Obligă pârâții, în solidar, la plata către reclamanți a sumei de 1600 lei cu titlul de cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 30 zile de la comunicare. Cererea de recurs se depune la Tribunalul Constanța.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 05.12.2018.

PREȘEDINTE,
M T

GREFIER,
A- T I

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Operator de date cu caracter personal 8470
ÎNCHEIERE
Ședința publică de la 15 Noiembrie 2018
Completul compus din:
PREȘEDINTE M T
Grefier A - T I

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal având ca obiect anulare act administrativ HCL NR 165/31,05,2017, formulată de reclamantii P N și P G, ambii cu domiciliul procesual ales în C, în contradictoriu cu pârâții CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI C și PRIMARUL MUNICIPIULUI C, ambii cu sediul în C.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă pentru reclamanți, avocat C F, iar pentru pârâți avocat A A, în baza împuternicirilor avocațiale depuse la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită conform dispozițiilor art. 155 Cod procedură civilă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care evidențiază părțile, obiectul litigiului, modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare și stadiul procesual. Totodată, se învederează că la dosarul cauzei, prin serviciul registratură, pârâții au depus obiecțiuni ale Direcției Urbanism, la raportul de expertiză efectuat în cauză, după care;

Instanța îi comunică reprezentantului reclamanților un exemplar al obiecțiunilor.

Reprezentantul reclamanților solicită calificarea criticilor din cuprinsul obiecțiunilor ca fiind apărări de fond.

Reprezentantul pârâților insistă că aspectele invocate de către Direcția Urbanism sunt obiecțiuni la raportul de expertiză, sens în care solicită admiterea acestora și obligarea expertului la completarea raportului.

Cu privire la obiectivul nr. 1, solicită ca expertul să răspundă și prin raportare la disp. Legii nr. 190/2013 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2001.

Cu privire la obiectivul nr. 2, solicită ca în răspunsul elaborat să facă referire și la disp. art. 37 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului.

Cu privire la obiectivul nr. 4, solicită ca expertul să se raporteze și la prevederile disp. art. 48 alin. 1 din Legea nr. 350/2001.

Reprezentantul reclamanților arată că aspectele expuse în înscrisul depus la dosar pentru termenul de astăzi, nu reprezintă obiecțiuni la raportul de expertiză având în vedere că nu se constituie sub forma unor critici aude lucrării de specialitate. Arată că nu sunt critici propriu - zise, ci se face trimitere la interpretarea unor dispoziții legale, la modul în care aceste disp. legal ar trebui avute în vedere de instanța în ansamblul probațiunii administrate.

Astfel, în ceea ce privește primul obiectiv, se face trimitere la interpretarea dată de parte dispozitivului sentinței civile nr. 1438/2013 prin raportare la disp. Legii nr. 350/2001 modificată și completată.

În referire la obiectivul nr. 2, invederează că se citează disp. art. 37 din legea nr. 350/2001 și se arată că potrivit opiniei compartimentului de specialitate al pârâtului, Comosoa tehnică de amenajare a teritoriului nu emite avize așa cum a susținut expertul. Însă, apreciază că această chestiune este de interpretare a legii și atributul instanței.

În referire la obiectivul nr. 4, invederează că pârâtul arată că, prin raportare la disp. art. 48¹ alin. 1 din Legea nr. 350/2001, ar fi trebuit avută în vedere o documentație pusă la dispoziție de OCPI și că pe planurile existente la dosarul cauzei ar lipsi această viză. Prin urmare, apreciază că nici cu privire la acest obiectiv nu se aduce o critică propriu – zisă concluziilor expertului.

Pentru aceste motive, reprezentantul reclamanților solicită calificarea punctului de vere depus la dosar ca fiind apărări pe fondul cauzei.

În ceea ce privește obiecțiunile la raportul de expertiză, în forma în care au fost formulate de către pârât prin serviciul juridic din cadrul Direcției Administrație Publică Locală, față de disp. art.

337 Cod procedură civilă, instanța apreciază că nu se impune lămurirea raportului de expertiză și califică obiecțiunile ca fiind apărări ce urmează să fie avute în vedere la soluționarea fondului cauzei.

Instanța, având în vedere că nu mai sunt cereri de formulat și incidente de soluționat, acordă cuvântul asupra fondului cauzei.

Reprezentantul reclamantilor solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost modificată în raport de probațiunea administrată și de dispozițiile legale incidente.

Solicită să se aibă în vedere sentința civilă nr. 1438/2013 a Tribunalului Constanța, definitivă, prin care s-a dispus obligarea autorității locale la elaborarea PUZ pentru zona de amplasament în care se află și imobilul reclamantilor. Prin întâmpinare pârâții au precizat că prin această hotărâre nu s-a dispus și obligarea C.L. la aprobarea acestui PUZ. Solicită să se aibă în vedere considerentele sentinței la care s-a făcut trimitere pentru că argumentul pentru care s-a respins acel capăt de cerere consta, la acel moment, în faptul că PUZ nu fusese elaborat, astfel că nu avea ce să fie aprobat.

Astfel, potrivit sentinței la care s-a făcut referire, îi revenea autorității publice locale, în acord cu prevederile Legii 350/2001, obligația de a elabora acest PUZ.

Arată că este adevărat că, în conformitate cu aceleași dispoziții menționate în nota depusă la dosarul cauzei pentru acest termen, reclamantii puteau suporta costurile de elaborare a documentației, însă aceasta nu înseamnă că îi revenea reclamantilor obligația de elaborare a documentației, astfel cum se susține de către pârâți.

De asemenea, solicită ca la soluționarea cauzei să fie avută în vedere și sentința civilă nr. 139/13.07.2016 a Tribunalului Constanța, definitivă, hotărâre care reține că până la acel moment autoritățile publice locale nu își îndepliniseră obligația stabilită în sarcina lor prin sentința civilă nr. 1438/2013. Prin urmare, arată că nu pot fi primite toate susținerile din cuprinsul întâmpinării, în sensul că pârâții și-ar fi îndeplinit obligația sau că ar fi dorit să și-o îndeplinească, dar nu a fost posibil din cauza reclamantilor care ar fi depus o documentație deficitară.

Prin hotărârea contestată în cauză, PUZ-ul elaborat nu a fost aprobat prin raportare la un referat nr. 67963/24.05.2017 însoțit de arhitectul șef al Municipiului Constanța. Solicită analizarea acestui referat prin prisma disp. art. 18 alin. 2 din Legea nr. 554/2004 având în vedere că în cuprinsul său se arată că unul dintre motivele pentru care PUZ –ul elaborat nu ar putea fi aprobat constă în aceea că la acel moment certificatul de urbanism care a stat la baza întocmirii documentației urbanistice zonale, ar fi avut durata de valabilitate împlinită, chestiune care este vădit greșită. Invederează că durata de valabilitate a respectivului C.U. se împlinea la data de 02.12.2017, astfel că la data de 31.05.2017, dată la care a fost adoptată hotărârea contestată, acest act de informare se afla în termenul de valabilitate.

De asemenea, arată că în cuprinsul acestui referat s-a reținut că, în speță, contrar disp. art. 48¹ din Legea nr. 350/2001, documentația nu ar fi fost depusă în format digital și analogic. Contrariul acestor susțineri este dovedit de concluziile expertului care a întocmit lucrarea tehnică în dosar. Totodată, arată că până la referatul în discuție, în niciuna dintre adresele transmise pe parcursul celor 5 ani ulterioari pronunțării sentinței civile nr. 1438/2013, nu li s-a atras atenția reclamantilor că documentația nu ar fi fost depusă în formatul corespunzător.

În al treilea rând, invederează că în cuprinsul referatului s-a arătat că documentația urbanistică prezentată nu a respectat coloristica specifică zonei, însă nu s-a indicat actul normativ avut în vedere.

Invederează că ce-a dea patra chestiune imputată de acest referat se referă la faptul că ar exista un aviz de oportunitate din data de 24.05.2017 care ar trebui avut în vedere la momentul aprobării documentației PUZ. Arată că la momentul la care s-a întocmit documentația exista deja un aviz de oportunitate (152451/02.12.2013) care avizase favorabil elaborarea unui PUZ. Astfel, având în vedere că acest aviz de oportunitate nu a fost desființat în niciunul dintre modurile prevăzute de lege, apreciază că la 4-5 ani ulterior primului aviz, nu se poate veni cu un alt aviz de oportunitate în care să se susțină, contrar celor reținute inițial, un aviz negativ cu privire la elaborarea documentației urbanistice.

Pentru aceste motive, invederează că, în mod nelegal, prin hotărârea contestată în cauză, a fost respinsă aprobarea PUZ –ului în discuție. Astfel că, solicită anularea HCL nr. 165/2017,

obligarea pârâtului la aprobarea acestei documentații, în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, precum și obligarea Primarului Municipiului Constanța la supunerea spre aprobare C.L. a documentației plan urbanistic zonal.

Cu privire la cheltuielile de judecată, reprezentantul reclamanților solicită obligarea pârâților la plata taxei judiciare de timbru și a onorariului de expert, onorariul de avocat urmând să fie solicitat pe cale separată.

Reprezentantul pârâților solicită respingerea cererii pentru motivele invocate prin întâmpinare, cu cheltuieli de judecată.

TRIBUNALUL,

Având nevoie de timp pentru a delibera, urmează a amâna pronunțarea asupra cauzei, sens în care,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 27.11.2018.
Pronunțată în ședință publică azi, 15.11.2018.

PREȘEDINTE,
M T

GREFIER,
A – T I

ACELAȘI COMPLET
Ședința publică din 27.11.2018
ÎNCHEIERE

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 05.12.2018.
Pronunțată în ședință publică azi, 27.11.2018.

PREȘEDINTE,
M T

GREFIER,
A – T I

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Operator de date cu caracter personal 8470
Sentința civilă Nr. 121/2019
Ședința publică de la 31 Ianuarie 2019
Completul compus din:
PREȘEDINTE M T
Grefier A - T I

Pe rol soluționarea cererii formulate de dna. expert D O – de completare a dispozitivului sentinței civile nr. 8194/05.12.2018 pronunțate în cauza de contencios administrativ și fiscal având ca obiect anulare act administrativ HCL NR 165/31,05,2017, formulată de reclamantii P N și P G, ambii cu domiciliul procesual ales în C, în contradictoriu cu pârâții CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI C și PRIMARUL MUNICIPIULUI C, ambii cu sediul în C.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă pentru pârâți, avocat A A, în baza împuternicirii avocațiale depuse la dosar, lipsind reclamantii.

Procedura de citare este legal îndeplinită conform dispozițiilor art. 155 Cod procedură civilă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care evidențiază părțile, obiectul litigiului, modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare și stadiul procesual, după care;

Instanța acordă cuvântul asupra cererii de completare dispozitiv.

Reprezentantul pârâților arată că se opune cererii de majorare a onorariului de expert, apreciind că, în raport de munca depusă, onorariul achitat este suficient.

Instanța rămâne în pronunțare asupra cererii de completare a dispozitivului sentinței civile nr. 8194/2018.

TRIBUNALUL,

Analizând cererea formulată prin prisma dispozițiilor art. 444 C. proc. civ. și a înscrisurilor depuse la dosar, instanța o găsește întemeiată pentru următoarele considerente:

Potrivit dispozițiilor art. 444 alin. (1) C. proc. civ. „Dacă prin hotărârea dată instanța a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, se poate cere completarea hotărârii în același termen în care se poate declara, după caz, apel sau recurs împotriva acelei hotărâri, iar în cazul hotărârilor date în căile extraordinare de atac sau în fond după casarea cu reținere, în termen de 15 zile de la pronunțare. În cazul hotărârilor definitive pronunțate în apel sau în recurs, completarea acestora se poate cere în termen de 15 zile de la comunicare”.

În speță, prin adresa privind calculul onorariului provizoriu minim pe bază de ore consumate, doamna expert arhitect Domnaru Ofelia a solicitat și suplimentarea onorariului cu suma de 2300 lei, arătând că timpul minim necesar pentru lucrarea efectuată a fost de 49 de ore.

În aceste condiții, Tribunalul constată că instanța care a soluționat fondul a omis să se pronunțe asupra acestei cereri.

Analizând cererea formulată de expert tehnic judiciar arhitect D O, prin prisma dispozițiilor legale în materie, instanța o găsește întemeiată.

În acest sens, Tribunalul constată că la dosarul cauzei a fost depus raportul de expertiză întocmit în cauză de doamna expert.

Potrivit prevederilor art. 339 alin. (2), *la cererea motivată a experților, tinându-se seama de lucrarea efectuată, instanța va putea majora onorariul convenit acestora, prin încheiere executorie, dată cu citarea părților, însă numai după depunerea raportului, a răspunsului la eventualele obiecțiuni sau a raportului suplimentar, după caz.*

În raport de prevederile art. 339 alin.(2) C.proc.civ, urmează a admite, în parte, cererea de majorare a onorariului de expert formulată de expert tehnic judiciar arhitect D O și va dispune

obligarea reclamanților să achite către Biroul Local de Expertiză Constanta, pentru expert D O suma de 1500 lei, reprezentând majorare onorariu, în considerarea complexității lucrării și volumul de muncă depus.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea completatoare – formulată de dna. expert D O, cu domiciliul în C.

Dispune completarea dispozitivul sentinței nr. 8194/05.12.2018 pronunțată în dosarul nr. 8178/212/2017, în sensul că: „Admite în parte cererea de majorare a onorariului de expert formulată de expert tehnic judiciar arhitect D O. Dispune majorarea onorariului de expert cu suma de 1500 lei, care va fi achitată de către reclamanții P N și P G în contului expertului D O. Executorie.”

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Cererea de recurs se depune la Tribunalul Constanța - Secția de contencios administrativ și fiscal.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 31.01.2019.

**PREȘEDINTE,
M T**

**GREFIER,
A – T I**